

Jan Antonín Mager

Josef Koschin rytíř z Freudenhofu skončil jako lázeňský host

Ve středu 25. června 1884, v čísle popisném 117 na Lázních svaté Markéty náhle zemřel zdejší lázeňský host Josef Koschin rytíř z Freudenhofu, významná osobnost českého soudnictví. Lze se domnívat, že místo svého ozdravného pobytu, který skončil tristně, zvolil z důvodu, že ku zdejšímu městu i okolí měl silný osobní vztah. Narodil se 4. prosince 1812 na Kvildě v č. 12 Antonínu Koschinovi, který tam působil jako vrchní myslivec a plavební ředitel, později byl nadlesním v Kašperských Horách. Matka Faustina, rozená Janko, byla dcera celního dohláze, který v době jejího narození působil v Úporu (Anger) na česko-bavorské hranici. Josef Koschin po právnických studiích přijal místo ve Vimperku jako magistrátní rada a 15. května 1842 se v Písku oženil s Terezií, dcerou tamního nadlesního Ignáce Pöeschka. Ve Vimperku se manželům narodili synové Alexander (1843) a Julius (1846, † 1846). V Táboře, kde Josef Koschin následně působil jako magistrátní a kriminální rada, přišel roku 1849 na svět další syn Felix. Po zrušení patrimoniální správy byl Josef Koschin jmenován c. k. zemským soudním radou a přednostou okresního soudu v Prachaticích. Zde se manželům narodil nejmladší syn August. Jeho rodný dům stojí na Velkém náměstí a nese čp. 43, kde nyní sídlí muzeum české loutky a cirkusu. Služební kariéru Josefa Koschina završila funkce prezidenta Obchodního soudu v Praze. Pro své zásluhy byl vyznamenán řádem Železné koruny III. třídy, který jej opravňoval požádat o udělení šlechtického titulu. Jeho předci sice používali predikát z Freudenfeldu, ale protože rodová kontinuita nebyla pro oprávněné použití dostatečně průkazná, byl Josef Koschin se svými manželskými potomky diplomem císaře Františka Josefa I. povýšen 15. března 1875 do rytířského stavu s predikátem z Freudenhofu.

Josef Koschin měl v Prachaticích i rodové kořeny. Pocházela odtud jeho babička Anna Barbara, dcera zdejšího měšťana Johanna Zaunbauera, která se zde ve městě narodila 7. května 1756 a která byla s Josefem Koschinem oddána v Lažišti, kde byl farářem její bratr Josef Ignaz Zaunbauer. Přesto, že příbuzenské vazby měli Koschinové z velké části s rodinami německé národnosti a že i transkripce příjmení je německá, profillovaly se následující generace jako české a příslušníci rodu žijí dosud mezi námi. Josef Koschin rytíř z Freudenhofu nebyl pochován v Prachaticích. Jeho tělo bylo převezeno k pohřbení do Prahy.

Díky laskavému svolení autora představujeme článek příznivcům Rodopisné revue. V premiéře jej přinesl Radniční list, měsíčník Města Prachatic. Ročník XVI., 2014, č. 6, červen 2014, s. 4. Vydává Městský úřad Prachatic v nákladu 4900 výtisků, <http://www.prachatic.eu/radnicni-list>.

Miloslav Trnka

Z matričních zápisů P. Matěje Bařhy, faráře od sv. Štěpána v Praze

*Theresia von Krátky geb. Pucher, geb. Fürstenfeld in Steiermark. Witwe nach dem Alois von Krátky k. k. Oberfinanzrate i. R. - † 4. října 1914 Prag N. 1825/II., kath., 93 let, marasmus, pohřbena 7. 10. 1914 Volšany, *25. 6. 1821 Fürstenfeld in Steiermark. Zaznamenal P. Matěj Bařha, hlavní farář u sv. Štěpána v Praze. AHMP, Sběrka matrik: Fara sv. Štěpán, Z 1914-1918 (ŠT Z 15, Kniha zemřelých), s. 8, snímek 12/367.*

Co o paní Terezií víme z rodopisné literatury? Její manžel pražský rodák Alois rytíř Krátký (*1817) zde zemřel 15. 9. 1895. Rytíř řádu Železné koruny III. třídy (3. 10. 1883). Do rakouského rytířského stavu byl povýšen majestátem daným ve Vídni dne 23. května 1884, v rodném městě působil jako c. k. inspektor tabákových továren, vrchní finanční rada. Znak, blason a biografické heslo [Krátký 1884] viz Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2017, s. 234-235. Sestavil Karel Vavřínek za spolupráce Petra Maška, Vladimíra Pouzara. Ilustroval Miloslav Sýkora.

Vydalo nakladatelství Zdeněk Vavřínek, Praha 2012. ISBN 978-80-904241-8-0.

*Anna von Borosini von Hohenstern, geb. Polak, Private, geb. aus Petrowitz, ger. Bz. Nechanitz, pol. Bz. Königgrätz, Witwe nach dem Norbert Philipp Johann Ritter von Borosini von Hohenstern., k. k. pens. Hauptmann. † 13. prosince 1914 Prag N. 521/II., kath., 71 let, Carcinom mascilae, pohřbena 16. 12. 1914 Vyšehrad, *6. 11. 1843 Petrowitz, oo 8. 2. 1869 in Teplitz. Zaznamenal P. Matěj Bařha, hlavní farář u sv. Štěpána v Praze. AHMP, Sběrka matrik: Fara sv. Štěpán, Z 1914-1918 (ŠT Z 15, Kniha zemřelých), s. 17, snímek 21/367.*

Genealogické informace k rodu Borosini zpřístupnila encyklopedie Dr. Petra Maška: Šlechtické rody v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od Bílé hory do současnosti Díl I, A-M, heslo Borosini z Hohensternu [B 544], s. 99. Vydalo nakladatelství Argo, Praha 2008. ISBN 978-80-257-0027-3.

Znak, jeho heraldický popis a biografické heslo [Borosini z Hohensternu] viz též Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2019, s. 68-71. Sestavil Karel Vavřínek za spolupráce Petra Maška, † Vladimíra Pouzara, Roberta Oppelta. Ilustroval Miloslav Sýkora. Vydalo nakl. Zdeněk Vavřínek, Praha 2013. ISBN 978-80-905324-0-3.